

ΕΛΛΗΝΕΣ ΔΥΟ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

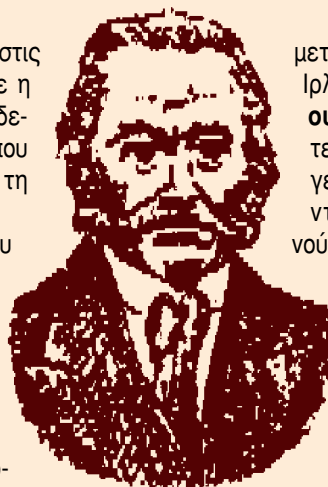
Όποτε καταπλέει στις θάλασσες της
Ελλάδας αργεντινό πολεμικό
πλοίο, οι
Υδραίοι ναυτικοί κοιτούν την πλώρη του,
με την ελπίδα ότι θα αντικρίσουν ένα ελληνικό όνο-
μα. Και αυτό γιατί στον πολεμικό
στόλο της
Αργεντινής υπάρχουν πάντα δύο πλοία
που διασχίζουν τους ωκεανούς,
με τα
ονόματα Γεωργίου και Σπύρου στην πλώρη.
Με αυτό τον τρόπο η κυβέρνηση της
λατινοαμερικανικής
χώρας αποτίει ελάχιστο φόρο
τιμής στους δύο Έλληνες νησιώτες, που με τη γεν-
ναιότητα και
την τόλμη τους κέρδισαν για πάντα μία θέση στις
ένδοξες
σελίδες της αργεντινής ιστορίας.

Ο Νικόλαος Κολμανιάτης ή Γεωργίου γεννήθηκε στην Ύδρα το 1784 και σύντομα φανερώθηκε το ανήσυχο πνεύμα του, που αναδεικνύονταν από μια ατίθαση προσωπικότητα. Νεότερος άρχισε τα ταξίδια και καθώς ήταν έξυπνος και δραστήριος, πολύ γρήγορα διακρίθηκε και έγινε καπετάνιος, μας πληροφορεί -τον Ιούλιο του 1952- δημοσίευμα της μηνιαίας έκδοσης "ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ".

Στο ίδιο κείμενο, που γράφτηκε από τον τότε διοικητή της Εμποροναυτικής σχολής Ύδρας, **Θεοφάνη Καλλιτσα**, γνωστοποιείται ότι ο νεαρός Νικόλαος αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη γενέτειρά

δέες της Ύδρας, αντιστάθηκε στις διώξεις πολιτών που ξεκίνησε η κυβέρνηση (με σκοπό να εκμηδενίσει το επαναστατικό ρεύμα που κατέκλυσε την Ευρώπη μετά τη Γαλλική Επανάσταση).

Εγκαταλείποντας τη δίδουλο ευκαταφρόνητη περιουσία που είχε στο μεταξύ δημιουργήσει στη Νάπολη, αναχωρεί για τη **Ρωσία**. Κατάσσεται στο πολεμικό ναυτικό, όπου σύντομα του απονεμήθηκε ο βαθμός του πλωτάρχη, εξαιτίας των εντυπωσιακών ικανοτήτων του.

μεταξύ, γνωρίζονται με τον Ιρλανδό **Γουλιέλμο Μπράουν**, στον οποίο έχει ανατεθεί η οργάνωση του αργεντινού στόλου για να αντιμετωπίσει τους Ισπανούς.

Το κεφάλαιο Νικόλαος Γεωργίου ανοίγει για την αργεντινή ιστορία στις 10 Μαρτίου του 1814 στη διάρκεια μιας ναυμαχίας κοντά στο νησί

Μάρτιν Γκάρθια, όπου μα-

θαίνουμε από τις εφημερίδες της εποχής- σε μια γιγαντομαχία, μετά από πολύωρο και πεισματώδη δράση, έτρεψεν εις φυγήν τους Ισπανούς.

Επικαλούμενοι προφανώς την ελληνική υπηκοότητα του ήρωα, πολλοί ιστορικοί της εποχής χαρακτήρισαν την εν λόγω ναυμαχία ομηρική. Μάλιστα, κατά σύμπτωση, η ναυαρχίδα στην οποία επέβαινε ο Ύδραϊος ναυτικός, με την ιδιότητα του αξιωματικού, είχε το επίσης ελληνικό όνομα **"Ηρακλής"**.

Ο Σπύρου αποχαιρετά την Αργεντινή μαζί με την Κάρμεν

Από την πλευρά του, ο Σπύρου ήταν κυβερνήτης του πολεμικού **"Κάρμεν"**, που αγωνιζόταν δίπλα στη ναυαρχίδα. Και ήταν αυτό ακριβώς το πλοίο που -λίγες ημέρες μετά- τον μετέφερε στο τελευταίο του ταξίδι. Στη ναυμαχία του **Αρόι**, ο Σαμουήλ Σπύρου γράφει ότι πέσει στα χέρια των υπεράριθμων Ισπανών και αφού αποβίβασε τους άνδρες του, ανατίναξε την Κάρμεν βάζοντας φωτιά στην πυριτιδαποθήκη του πλοίου.

Λίγο πιο μακριά, ο Κολμανιάτης, επικεφαλής του Τρινιντάτ, έχοντας απομείνει μόνο με τον ύπαρχό του και ελάχιστα μέλη του κατώτερου πληρώματος, βλέπει την έκρηξη. Πάντως, καταφέρνει να διαφύγει.

Επόμενος σταθμός του είναι το **Μοντεβίδεο**, όπου μαθαίνουμε ότι η γενναϊότης και η μέχρι απερισκεψίας ορμητικότης του έκαναν θαύματα. Πρώτος αυτός εισήλθε στην εξαιρετικά στρατηγική και οχυρή αυτή θέση. Τη στρατιωτική του ε-

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Θ.Ε.
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΜΠΑΜΠΟΥΡΧΗΣ

Ο ΥΔΡΑΙΟΣ ΚΟΛΜΑΝΙΑΤΗΣ ΝΑΥΤΙΚΟΣ ΗΡΩΣ ΤΗΣ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΣ

Τυπ. κ. ΘΕΟΦ. ΚΑΛΙΤΣΑ

Στην Ύδρα, ανάμεσα στα κτίρια του "Ιστορικού Άρχείου και της Σχολής Πλοιοπλογών του Έκτορου" Νικολάου έχει ανεθεί, μετά αλλαγή κειμένου επί της όψους, ένα έντυπο με θέμα την εθνικιστική πάλη για τον Ύδραϊο ναυτικό Νικόλαο Κολμανιάτη, ήρωα της Αργεντινής ανεξαρτησίας. Πάρε έμπας ο Ύδραϊός αυτός βράβημα, έβρασο και δοξάσματα εις θέλωσας της Αργεντινής!

Ο Νικόλαος Κολμανιάτης ή Γεωργίου γεννήθηκε στην Ύδρα το 1784. Ηρώτατος έμπας έβρασο και δοξάσματα εις θέλωσας της Αργεντινής! Ηρώτατος έμπας έβρασο και δοξάσματα εις θέλωσας της Αργεντινής!

τον νεώτερο Θεοφάνη Νόθη. Της μοίρας υπέστη ο Κολμανιάτης ως κυβερνήτης ήδη του "Τρινιντάτ" και ο Σπύρου ως κυβερνήτης της ενόπλου "Κάρμεν".

Κατά την μεγάλη ναυμαχία του Αρόι μετά τρεις ώρες έρωτατικού άνδρα, από της μεγάλης αριθμητικής διαφοράς των Ισπανών άκουσθη η ύποσχεσις των Αργεντινών. Τέ Αργεντινές μόχθησαν στην πρώτη ρουτίμη. Κατά την έκδοξη αλλά τετρατη ημέρα της 20 Μαρτίου 1814 ο γενναϊός Σαμουήλ Σπύρου γράφει ότι πέσει στα χέρια των Ισπανών εις μάστιγα τραυματισμένος άνατιβόμενος την "Κάρμεν" στην άβυσσόν βάζοντας φωτιά στην πυριτιδαποθήκη. Άλλως και ενόσους παρά Σαμουήλ και Σαμουήλ Σπύρου και Σπυρίδου και Παναγιώτου και του

του, εξαιτίας ενός επεισοδίου τιμής.

«Κάποιος από τους θρασείς παλληκαράδες του τόπου ενοχλούσε τη γυναίκα του. [...]Σαν έμαθε το νέο, ο Κολμανιάτης υπηρετούσε στον τουρκικό στόλο. Χωρίς πολλούς δισταγμούς, λιποτάκτησε και έφτασε στην Ύδρα, όπου προκάλεσε τον άνδρα σε μονομαχία και τον μαχαίρωσε. Έτσι, φοβηθείς τη σύλληψη από τον αυστηρό διοικητή του νησιού, **Γεώργη Βούλγαρη** και την αποστολή του στην Κωνσταντινούπολη για να δικάσεί, όπου ασφαλώς θα υφίστατο μαρτυρικό θάνατο, όχι τόσο για το φόνο όσο για τη λιποταξία, πήρε μια βάρκα με πανί και εξαφανίστηκε», αναφέρει το δημοσίευμα της εφημερίδας.

Τα ίχνη του εντοπίζονται, χρόνια μετά, στη **Μάλτα** και στη συνέχεια στο **Βασίλειο της Νεαπόλεως**. Εκεί, γαλουχημένος καθώς ήταν με τις φιλελεύθερες ι-

Από τη Γαλλική Επανάσταση και τη Ρωσία, στην Αργεντινή...

Όμως, ούτε η Ρωσία τον κράτησε για πολύ, παρά την εξαιρετική σταδιοδρομία που του υποσχόταν ήδη η ηγεσία του πολεμικού ναυτικού. Το 1810, όταν αρχίζουν οι πρώτες αψιμαχίες μεταξύ των Αργεντινών και των Ισπανών δεσποτών τους, εγκαταλείπει τη Ρωσία και το αληθινό όνομά του και παίρνει το ψευδώνυμο Γεωργίου (πιθανότατα για να μη δημιουργήσει προστριβές μεταξύ της Ρωσίας και της Ισπανίας, που τότε διατηρούσαν άριστες σχέσεις).

Ανδρείος, φιλελεύθερος και οπαδός των δημοκρατικών ιδεών, με την ψυχή διψασμένη για περιπέτειες, αποβιβάζεται στην **Αργεντινή** το 1811, μαζί με τον Μυτιληναίο ναυτικό **Σαμουήλ Σπύρου**. Στο

πιτυχία στεφάνωσε και σημαντικότερη διπλωματική, γιατί κατόρθωσε να προσηταιρισθή υπέρ των Αργεντινών, τον αξιόμαχο στρατό και στόλο του αντιπάλου, γράφει η "ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ".

**Αργεντινή πολεμική σχολή
Nicolas Jorge Colmaniatis**

Όταν κηρύχθηκε ο πόλεμος κατά της Βραζιλίας, ο Κολμανιάτης ανήκε πια στο ανώτερο επιτελείο του στόλου. Έλαβε μέρος σε οκτώ ναυμαχίες το 1826, δέκα το 1827 και τρεις το 1828, ως αρχηγός μοίρας.

Στην ελληνική εφημερίδα "ΠΑΤΡΙΣ-PATRIA" της Νοτίου Αμερικής, διαβάζουμε στις 6 Ιανουαρίου του 1957: 'Ότε επανήλθε νικητής στο Βουένος Αίρες, κυβερνήτης της φρεγάδας Αυτοκράτειρα, το 1828, επιμήθη με το παράσημο του Τάγματος της Αργυράς Ασπίδος. Έκτοτε, πολεμικά της Αργεντινής, σχολαί και οδοί πόλεων και κωμοπόλεων φέρουν το όνομά του.

Πράγματι, στις 30 Αυγούστου του 1937, δημιουργήθηκε στο Μπουένος Αίρες πολεμική σχολή, που πήρε το όνομά του. Νωρίτερα, ένα αντιτορπιλικό του αργεντινού στρατού ονομάστηκε **Nicolas Jorge Colmaniatis**, ενώ άλλο βαφτίστη-

κε **Samouel Spirou**.

Σύμφωνα μάλιστα, με τον Αργεντινό πρόσβη στην Αθήνα, **Francisco J.Bullrich**, ακόμη και εν έτει 1998, πολεμικά πλοία της χώρας φέρουν τα ονόματα των δύο ηρώων, προσαρμοσμένα έστω στην ισπανική γλώσσα. Ενδεικτικά ανέφερε το πλοίο "**ARA ESPIRO**", που στη διάρκεια του πολέμου του Κόλπου κατέπλευσε στον Πειραιά.

μείο, που υπάρχει μέχρι και σήμερα. Στο μνημείο απεικονίζεται ο ίδιος ο Κολμανιάτης ανάμεσα σε δύο όρθιες γυναίκες, που συμβολίζουν αντίστοιχα την Ελλάδα και την Αργεντινή. Διακρίνεται δε, η επιγραφή:

NICOLAS JORGE
(Colmaniatis)
1784-1886

Fue tan valiente
como modesto*
Homenaje de Argentinos
y Residentes Grecos

S **ΣΠΥΡΙΑΩΝΙΔΗΣ** **S**
Ο ΕΚ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΡΟΙΚΙΑΣ ΕΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

— ANGEL SPIRO —
(ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΠΥΡΙΩΝΙΔΗΣ)

**Trajes a medida de gran categoría
de sobrio corte moderno**

EN UNA SELECCION DE PINOS CABIMIREΣ

ΟΔΟΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΚΑΙ ΕΒΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΣΤΡΩΠΕΤΗΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΡΑΓΩΓΑΤΑ ΤΩΝ ΘΑΛΩΝ

DIAGONAL NORTE 852, UNICAMENTE EN EL PRIMER PISO
Teléfono: 34-7198 BUENOS AIRES

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΗΝ "ΠΑΤΡΙΔΑ"
ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΕ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΑΧΩΡΙΣΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΞΕΜΗΤΕΙΑΣ ΣΑΣ!
-ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΣΑΣ-

"Υπήρξε τόσο γενναίος όσο μετριοφρων"

Σεμνός και μετριοφρων, όπως αρμόζει σε έναν ήρωα, ο Νικόλαος Κολμανιάτης έζησε αποτραβηγμένος στη θετή του πατρίδα, όπου και πέθανε το 1886, σε ηλικία 82 ετών. Η Αργεντινή όμως, δεν τον ξέχασε.

Το 1937, αργεντινό σκάφος μετέβη στην Ύδρα, όπου και εντοίχισε -στην προγονική κατοικία του ήρωα- ανάγλυφο μνη-

Όποτε καταπλέει στις θάλασσες της Ύδρας αργεντινό πολεμικό, ο κυβερνήτης του θεωρεί ιερή υποχρέωση να καταθέσει ένα δάφνινο στεφάνι στη στήλη αυτή, που με μεγάλα, ανάγλυφα γράμματα, διακονίζει το χαρακτηρισμό που απέδωσε ο ναύαρχος Μπραούν στον Υδραίο ήρωα της Αργεντινής, Νικόλαο Γεωργίου ή Κολμανιάτη: Υπήρξε τόσο γενναίος, όσο και μετριοφρων.

* Υπήρξε τόσο γενναίος όσο και μετριοφρων

Πηγές:
-Ιστορικό αρχείο Ύδρας (Εφημερίδες ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΛΛΑΣ και ΠΑΤΡΙΣ-PATRIA
-Πρεσβεία της Αργεντινής στην Αθήνα
-Μέγα ελληνικών βιογραφικών λεξικών, Βοβολίνη